

“Čistost je krepost”

Zdravnik apostol si mi pisal: “Vsi iz lastne izkušnje vemo, da smo lahko čisti, če živimo čuječe, prejemamo zakramente in pogasimo prve iskre strasti, še preden se te razplamtijo v velik ogenj. Prav med čistimi je mogoče najti v vseh pogledih najbolj popolne ljudi. Med razuzdanci pa prevladujejo bojazljivost, sebičnost, zahrbtnost in okrutnost, ki so vse značilnost pomanjkanja možatosti.” (Pot, 124)

13. julij

Tvoje vedenje ne sme biti omejeno na izogibanje padcu ali priložnosti zanj. Na noben način se ne sme skrčiti na hladno in matematično zanikanje. Ali si se prepričal, da je čistost krepost in da mora kot taka rasti in se izpopolnjevati? Ni dovolj — vztrajam — da smo vzdržni skladno s svojimi okoliščinami: živeti moramo čisto, junaško krepostno. Ta drža zahteva pozitivna dejanja, s katerimi z dobro voljo sprejemamo božjo zahtevo: *praebe, fili mi, cor tuum mihi et oculi tui vias meas custodiant*, zaupaj mi, sin moj, svoje srce, in razširi svoj pogled na moja polja miru.

Sedaj pa te vprašam: kako se soočaš s tem bojem? Dobro veš, da če se v njem boriš takoj od začetka, je bitka že dobljena. Pojdi stran od nevarnosti, brž ko zaznaš prve iskre strasti, ali celo še prej. Poleg tega se takoj ali že vnaprej, če je le mogoče, pogovori s tistim, ki usmerja tvojo

dušo: kajti če na stežaj odprete srce, ne boste poraženi. Eno dejanje in za njim še eno dejanje ustvarjata razpoloženje, nagnjenost, ki ji človek sledi z lahkoto. Zaradi tega se je treba bojevati, da si pridobimo naravnost h kreposti, naravnost k mrtvičenju, sicer bi lahko zavrnil Ljubezen vseh Ljubezni.

Poglobite se v nasvet svetega Pavla Timoteju: *te ipsum castum custodi*, da bomo tudi mi vedno čuječi in odločeni varovati ta zaklad, ki nam ga je izročil Bog. V svojem življenju sem tolike ljudi slišal vzklikniti: O, ko bi le prekinil s tem že takoj na začetku! To so izrekli polni bridkosti in sramu. (*Božji prijatelji*, 182)